

та законності дій нотаріуса, що забезпечує в подальшому виконання останньої волі заповідача.

Література

1. Цивільний кодекс України. *Офіційний веб-портал парламенту України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15/conv#n5826> (дата звернення: 22.04.2024).

2. Про судову практику у справах про спадкування: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30 трав. 2008 р. № 7. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0007700-08> (дата звернення: 22.04.2024).

3. Михайлів М.О. Спадкування за заповітом в умовах рекодифікації цивільного законодавства України. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 10. С. 22-26. URL: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/10/5.pdf> (дата звернення: 22.04.2024).

4. Заїка Ю.О. Спадкове право в Україні: становлення і розвиток: монографія. 2-е вид. Київ: КНТ, 2007. 288 с.

5. Жилінкова І.В. Актуальні проблеми спадкового права України: матеріали до семінару. Харків. Ксілон. 2009. С. 3-11.

УДК 347.63(043.2)

Козьма І.В., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича,
м. Чернівці, Україна
Науковий керівник: Гетьманцева Н.Д., д.ю.н., професор

ГІДНА ЗАРОБІТНА ПЛАТА ЯК ОСНОВАДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ

Гідна оплата праці є ключовим елементом соціальної держави, оскільки вона забезпечує достойні умови для життя громадян і сприяє соціальній справедливості. Коли працівники отримують адекватну оплату за свою працю, це стимулює їхню продуктивність, підвищує їхню мотивацію та покращує загальний рівень життя. Гідна оплата також сприяє зменшенню відчуття соціальної нерівності та боротьбі з бідністю. Це не лише мінімальна сума, яку працівник отримує за свою працю, але й така оплата, яка забезпечує достатній рівень життя, дозволяє забезпечити себе та свою сім'ю не лише базовими потребами, але й забезпечує можливість для освіти, розвитку та покращення якості життя. Гідна оплата також враховує різноманітні аспекти працівника, такі як його вміння, кваліфікація, працездатність, а також умови, в яких він працює.

Соціальна держава повинна забезпечити механізми для гарантування гідної оплати праці через регулювання мінімальних зарплат, створення

умов для колективних переговорів між роботодавцями і профспілками, а також шляхом впровадження соціальних програм та підтримки для низькооплачуваних груп населення. Це важливий аспект будь-якої соціальної політики, оскільки впливає на благополуччя суспільства в цілому. Тільки за допомогою гідної оплати праці та вдосконалення механізмів її регулювання можна сприяти прогресу та процвітанню держави, рухаючись вперед у напрямку розвитку [1, с 58].

Українське законодавство намагається забезпечити гідну заробітну плату як один із ключових аспектів соціального захисту працівників та забезпечення соціальної справедливості. Основні аспекти гідної заробітної плати, визначені законодавством України, що включають:

1. Мінімальна заробітна плата: Частина 4 статті 43 Конституції України стверджує, що кожному гарантується право на отримання заробітної плати, яка не може бути меншою, ніж та, що встановлена законом. Частина 7 цієї статті забезпечує захист права на своєчасне отримання винагороди за працю шляхом дії відповідного законодавства [2].

2. Система оплати праці: законодавство визначає правила і принципи оплати праці, включаючи встановлення розмірів оплати, регулювання премій та додаткових виплат, а також визначення процедур і умов для здійснення оплати праці.

3. Захист прав працівників: законодавством також передбачається механізми захисту прав працівників щодо оплати праці, включаючи можливість оскарження неправомірних дій роботодавців у судовому порядку та інші заходи для забезпечення додержання правил оплати праці.

4. Соціальні гарантії: встановлюються гарантії, які мають на меті забезпечити достаток та соціальний захист, такі як виплати пенсій, медичне страхування, у разі втрати або зниження доходів через безробіття або травмування, а також пенсійне страхування і забезпечення [3].

Основне завдання держави полягає в тому, щоб повернути праці ціннісний зміст, підкреслити його творчу природу і соціально-організуючу роль. Держава повинна сконцентруватися на впровадженні в економічну практику концепції «гідна праця – гідна оплата» [4]. В першу чергу це повинно відобразитися на проведенні відповідальної політики заробітної плати, формуванні адекватної реаліям системи зайнятості з акцентом на робочі місця, галузі високої технологічності, інформатизації і сучасної організації. У зв'язку з постійними змінами у соціально-економічному середовищі, необхідно розвивати гнучкі та інноваційні підходи до політики заробітної плати. Це може включати в себе застосування нових методів оцінки праці, стимулювання творчості та інновацій у виробництві, а також розвиток систем соціального захисту, що враховують сучасні виклики та потреби ринку праці.

Отже, підсумовуючи вищевикладений матеріал, можна констатувати,

що гідна оплата праці - це ключовий елемент соціальної держави, який визначається не лише матеріальними, але й соціально-економічними чинниками, які впливають на якість життя суспільства в цілому. Гідна оплата праці є ключовим аспектом будь-якої соціальної політики держави, спрямованої на підвищення якості життя громадян та забезпечення соціальної справедливості.

Література

1. Марченко Ю.І. Гідна оплата праці – необхідний атрибут соціальної держави. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2020. № 2 (31). С. 56-59.

2. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text/>.

3. Кодекс законів про працю України від 10.12.71 № 322-VIII Редакція від 24.12.2023. Верховна Рада України. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08#Text/>.

4. Юрженко Л., Шепіло Ю. Конструювання моделі соціальної держави. *Політичний менеджмент*. 2003. № 1. С. 74-83.

УДК 347.63(043.2)

Колонська В.М., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Белуга Ю.М., старший викладач

ЗАКРИТТЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ ТА ЗАЛИШЕННЯ ПОЗОВУ БЕЗ РОЗГЛЯДУ ЯК УСКЛАДНЕННЯ В ХОДІ РОЗГЛЯДУ ЦИВІЛЬНОЇ СПРАВИ

У цивільному процесі України закриття провадження у справі та залишення позову без розгляду належать до числа заходів, які застосовуються судом у випадках, коли виникають обставини, що роблять неможливим або недоцільним подальше провадження у справі.

Закриття провадження у справі – це форма закінчення розгляду цивільної справи без прийняття судового рішення у зв'язку з виявленням після порушення провадження у справі обставин, з якими закон пов'язує неможливість судового розгляду справи [1, с. 16-17].

Відповідно до ч. 1 ст. 255 ЦПК України, суд своєю ухвалою закриває провадження у справі, якщо:

- 1) справа не підлягає розгляду в порядку цивільного судочинства;
- 2) відсутній предмет спору;
- 3) набрали законної сили рішення суду або ухвала суду про закриття провадження у справі, ухвалені або постановлені з приводу спору між